

mæssig eller sædvanlig løn for at få opholds- og arbejdstilladelse.

Svaret er koordineret med Beskæftigelsesministeriet.

*Spørgsmål 3:*

Hvordan foretages vurderingen af, om de uddannelsesmæssige kvalifikationer er sammenlignelige?

*Svar:*

Direktiv 2005/36/EF samler grundlæggende betingelser og garantier i eksisterende EF-sektordirektiver og generelle EF-direktiver i ét direktiv. Princippet om automatisk anerkendelse på grundlag af samordning af mindstekrav til uddannelse opretholdes i forhold til de erhverv, som i dag er omfattet af EF-sektordirektiver (f.eks. læger, tandlæger, dyrlæger) ligesom de rammer og regler, der i dag gælder for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer inden for andre erhverv, også opretholdes.

Kvaliteten i uddannelseskvalifikationerne for de uddannelser, der er omfattet af de sektorale ordninger, sikres med fælles minimums uddannelseskrav. Den frie bevægelighed og den gensidige anerkendelse af uddannelsesbeviser for områderne sygeplejersker, læger, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og arkitekter er således baseret på det grundlæggende princip om automatisk anerkendelse af uddannelsesbeviser, hvor minimumskravene er harmoniseret i det omfang, EU/EØS-landene og Schweiz er nået til enighed herom.

For så vidt angår anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer inden for andre erhverv, har vi allerede i dag en velfungerende ordning om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i EU, hvorefter en EU-/EØS eller Schweizisk statsborger ikke kan nægtes adgang til erhvervet, som pågældende er fuldt kvalificeret til at udøve i sit eget land, medmindre danske kompetente myndigheder konstaterer væsentlige forskelle mellem medbragte kvalifikationer og danske lovkrav til udøvelse af det samme erhverv. I givet fald har erhvervsudøveren pligt til at udligne forskellene og forelægge bevis herfor, før den danske myndighed kan udstede det danske autorisationsbevis.

Vedtagelsen af lovforslag (L 11) og implementering af direktiv 2005/36/EF ændrer ikke

ved de kompetente myndigheders mulighed for at påse, om betingelserne for erhvervsudøvelse på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer i henhold til danske lovkrav er opfyldt, hvis erhvervsudøvelsen sker under dansk titel.

Hvis tjenesteydelsen udføres under den titel, der anvendes i etableringsstaten eller under tjenesteyderens uddannelsesbevis, kan værtsstaten stille krav om, at personer, som er etableret inden for det lovregulerede erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer tjenesteydelser her i landet, får pligt til at give modtagerne af disse ydelser visse oplysninger i overensstemmelse med direktivets artikel 9.

Der skal gives oplysning om den pågældendes faglige titel. Endvidere skal der gives oplysning om eventuelt registreringsnummer i et offentligt register i etableringslandet, eventuelt momsregistreringsnummer i etableringslandet og eventuel forsikring til dækning af erhvervsansvar.

Kompetente myndigheders ret til at føre tilsyn, anvende faglige disciplinære eller strafferetlige sanktioner berøres heller ikke med lovforslaget, og udenlandske erhvervsudøvere, som etablerer sig her i landet eller udøver tjenesteydelser midlertidigt og lejlighedsvist, er underlagt de danske faglige og disciplinære regler.

*Spørgsmål 6:*

Hvilke konsekvenser vil lovforslagets vedtagelse få for uddannelsessektoren i Danmark?

*Svar:*

Hverken direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer eller lovforslaget regulerer uddannelsessektoren, og de vedrører ikke medlemsstaternes kompetencer med hensyn til indretning af deres nationale uddannelsessystemer.

*Spørgsmål 7:*

Hvordan kontrolleres udenlandske personers og virksomheders kvalifikationer, og hvordan sammenlignes der med de danske krav?

*Svar:*

Direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og lovforslaget (L 11) regulerer alene aner-